

Gia đình Janssen

Mick - ông bố đảm

Có tâm hồn nghệ sĩ, sống bằng nghề viết sách và yêu các con mình hơn hết thấy mọi thứ trên đời.

Sarah - người mẹ nhiệt huyết và đam mê
Ca sĩ, diễn viên.

Lukas - chuyên gia công nghệ

Anh trai của Emma, không chỉ có sở trường về máy ảnh kỹ thuật số.

Emma - cô bé thông minh

Dưới mái tóc đỏ hoe bù xù của cô là cái đầu chứa đầy những ý tưởng tuyệt vời!

Ổng nhòm, đèn pin, dụng cụ mở khóa

Kính lúp

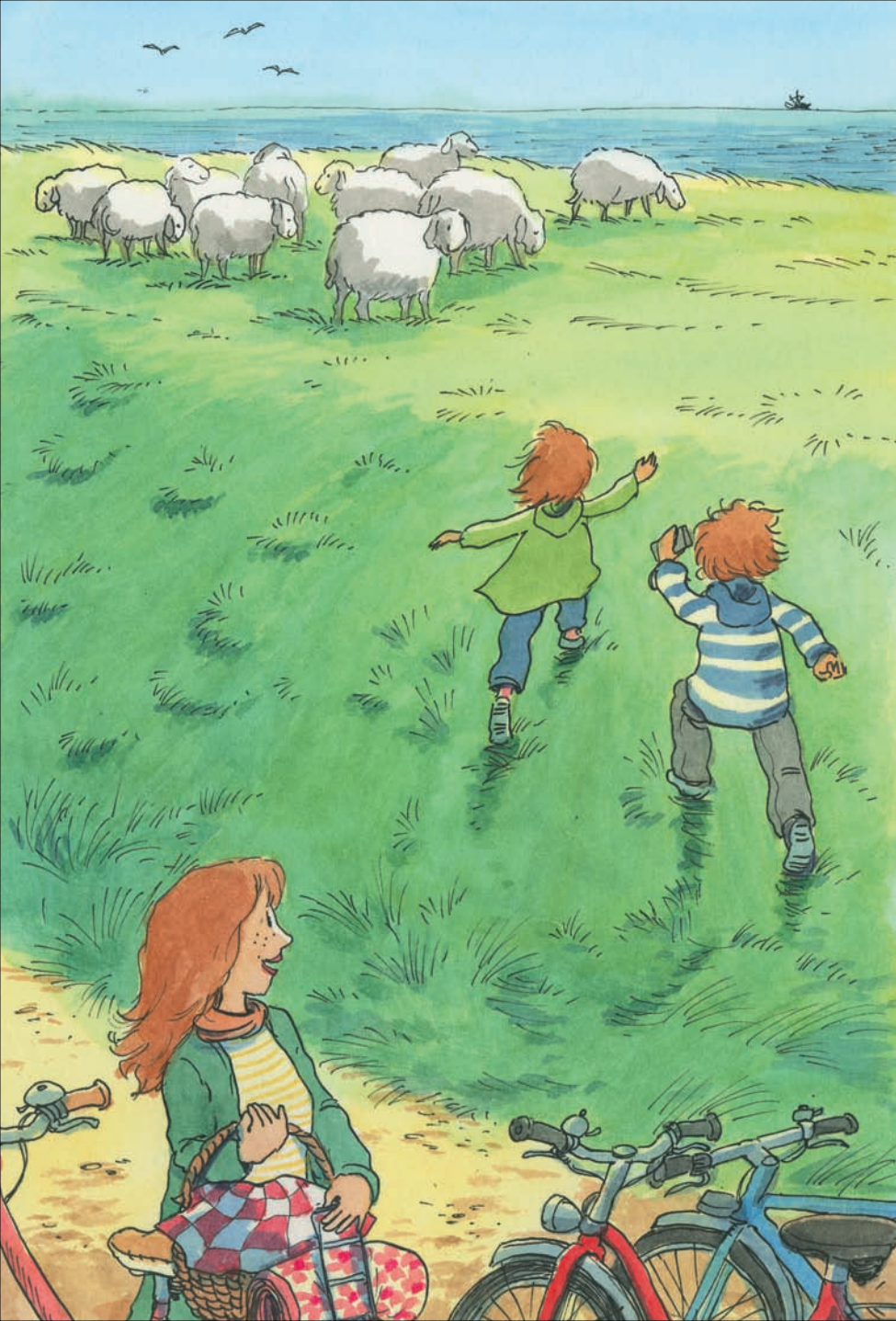
Các công cụ quan trọng cho nghề thám tử:

Máy ảnh với ống kính tê lê

Sổ tay ghi chép của ông chú Janssen

Chương 1

Emma và Lukas vội vàng xuống xe đạp. Hai anh em hào hứng chạy về phía lũ cừu trên đê. Cô Sarah, mẹ của hai đứa, lấy một cái chăn và chiếc giỏ từ giá đồ hàng của xe đạp. Trong giỏ là bánh táo tự làm, một bình giữ nhiệt đựng cà phê và bình nước trái cây cho lũ trẻ. Trong tiết trời tuyệt đẹp này, gia đình Janssen đã quyết định làm một chuyến *picnic* ven biển. Cô Sarah Janssen gọi với theo hai anh em: “Các con không định khóa xe đạp à?”

Emma trở về phía một con cừu đang gặm cỏ cách những con khác một quãng. “Mẹ nhìn xem, con cừu kia màu đen tuyền!” Em kêu lên.

“Đáng yêu quá!” Lukas rút máy ảnh kĩ thuật số ra khỏi ba lô và chụp luôn vài tấm ảnh con cừ đen.

Chú Mick Janssen vẫn còn đứng bên những chiếc xe đạp.

“Bố ơi, nhìn xem!” Emma sốt ruột gọi. “Ở đây còn có nhiều cừ đen nữa này.”

Lukas nhe răng cười và nói. “Đầu óc bố lại đang để hết ở công việc rồi.”

Chú Mick nghe thấy tiếng hai con, nhưng chú đang để tâm vào việc khác đến nỗi không hiểu hai đứa đang nói gì.

Chú nhìn chăm chăm vào màn hình điện thoại. Chú không thể tin nổi. Một hãng sản xuất phim ở Berlin muốn chuyển thể cuốn tiểu thuyết trinh thám của chú! Chú vẫn chưa tìm được từ ngữ nào để báo tin này cho gia đình. Chú nhìn về phía cô Sarah, vợ chú, đang mang chăn và giỏ *picnic* lên đê.

Phía trên đầu cô là ba con hải âu đang chí chèo, nhưng hình như cô không để ý đến chúng. Trên triền đê hướng ra biển, cô trải tấm chăn ra và đặt cái giỏ lên trên. Gió Tây Bắc thổi tung mái tóc cô.

“Anh... à... các con... Sarah, chúng ta...” chú ấp úng.

“Bố có ổn không vậy?” Lukas gọi và dùng máy ảnh phóng to hình bố. Không biết bố cậu đang hân hoan nhảy múa một mình, hay là đang bị ong đuổi.

Ở khoảng cách này, Lukas không dám nói chắc. Chú Mick Janssen vừa reo hò vừa chạy về phía gia đình. Chú kêu to đến mức lũ cừ cũng phát hoảng và lùi lại. “Bố có tin cực vui về cuốn tiểu thuyết trinh thám gần đây nhất của bố. Cả nhà đoán xem!”

Cô Sarah bỏ cái giỏ lại rồi chạy về phía chồng và các con – một hành động rất được lũ hải âu hoan nghênh.

“Mẹ ơi, có tin mừng về cuốn tiểu thuyết của bố!” Emma sung sướng reo lên.

Cô Sarah mừng rỡ vung hai tay lên và nói: “Nó đã được vào danh sách bán chạy nhất!”

Chú Mick cười lém lỉnh và lắc đầu. “Sai rồi... đáp án tiếp theo.”

“Chắc chắn cuốn tiểu thuyết của bố đang được dịch sang một thứ tiếng khác!” Lukas đoán.

“Cũng sai nốt!” Chú trả lời. “Nhưng nhất định sẽ đến lúc đó.”

“Bố nói ra đi mà!” Emma giục. “Bố làm mọi người hồi hộp quá.”

“Tin giật gân mà, Emma!” Chú đáp. “Cuốn tiểu thuyết trinh thám của bố sẽ được dựng thành phim.”

“Sao cơ, dựng thành phim?” Sarah kinh ngạc.

“Đúng vậy, thành phim!” Chú Mick hãnh diện trả lời.

“Đỉnh quá, bố ơi!” Emma sung sướng nói. “Khi nào phim xong, cả nhà mình vào rạp xem nhé.”

“Không phải phim chiếu rạp đâu, Emma, phim truyền hình”, bố em nói. “*Đài Truyền hình Đức số hai* đã mua bản quyền. Tuần sau, một nhà sản xuất phim ở Berlin sẽ đến Đông Friesland để bàn bạc với bố.”

“*Đài Truyền hình Đức số hai*?” Lukas hỏi rồi cười. “Tức là sách của bố không đủ hay cho số một, đúng không nhỉ?”

“Hãy đợi đây, tên nhóc này!” Chú Mick cười to. Chú tóm lấy con trai và sung sướng quay cậu nhiều vòng.

“Để ăn mừng, chúng ta sẽ bắt đầu buổi *picnic* và ăn món bánh táo tự làm ngon nhất thế giới của mẹ. Làm bằng táo ăn trộm trong vườn nhà hàng xóm.” Emma rạng rỡ.

“Không phải là táo ăn trộm, Emma!” Mẹ em vội vã đính chính. “Mẹ đã mang cho ông Kunschewski hàng xóm nhà mình hẳn hai miếng rồi còn gì.”

Lukas trở về phía cái giỏ. “Nhưng bây giờ thì đến lượt cái bánh bị đánh cắp.”

Hai con hải âu đang đập cánh thành phạch và tranh nhau cái bánh táo trong giỏ. Con thứ ba chen vào, dùng mỏ cắp một miếng bánh to rồi bay về hướng Đê Bắc. Một mẫu táo rớt ra và hạ cánh xuống mái tóc đỏ của chú Mick. “Thế là đi tong buổi *picnic*. Hay là bố mời cả nhà đến quán *Café ten Cate*⁽¹⁾ nhé, đồng ý không?”

(1) *Café ten Cate*: Hiệu cà phê, bánh ngọt nổi tiếng ở thành phố Norden, Tây Bắc nước Đức, mở cửa từ năm 1878.

Chương 2

Cô Sieglinde Krumm hít một hơi thật sâu. Tuy đã có nhiều kinh nghiệm làm việc với phạm nhân, công việc hiện tại vẫn khiến cô cảm thấy mệt mỏi. Dù đã đảm nhiệm vị trí nhân viên công tác xã hội trong nhà giam suốt hơn mười lăm năm qua, nhưng cô gần như chưa bao giờ gặp phải tình trạng như hiện giờ. Nhà giam đang quá tải nên họ buộc phải phóng thích vài phạm nhân với một số điều kiện nhất định.

Chôm và Chĩa ngồi đối diện cô Krumm trong phòng làm việc của cô. Nữ nhân viên công tác xã hội này rất thích xương rồng. Trong phòng bày những sáu loại xương rồng khác nhau. Trên bàn làm việc đặt một chậu